

[Lone Dybkjær.]

fra det 10.-12. uddannelsesår, og det er naturligvis nogle principper, vi kan være enige i.

Som afsluttende betragtninger vil jeg sige, at jeg føler, det er meget vigtigt, at der sker en udligning mellem de forskellige befolkningsgrupper inden for forskellige områder, og jeg mener, at uddannelserne er et af de allervigtigste midler og forudsætninger for, at der kan ske en sådan udligning, og vi mener, at uddannelse og uddannelse, så langt ens evner og mulighed strækker, simpelt hen er en demokratisk rettighed; og en reform, som jeg ville foretrække at kalde en udviklingslinje, fordi jeg som sagt ikke tror, det er sikkert, man kan gennemføre dette reformforsøg, må ses under denne synsvinkel.

Gerda Møller (KF):

Man skal aldrig begynde med at være betænkelig, når man starter noget nyt; det siger undervisningsministeren i et interview i det sidste nummer af Folkeskolen. Det kan ministeren have ret i, men jeg tror nok, at mange kunne ønske, at ministeren ville have større betænkelse, før hun startede noget nyt, for det er jo ikke eksperimenter, det skorter på inden for hele undervisningssektoren. Ingen, heller ikke det konservative folkeparti, ønsker at sætte udviklingen i stå, men vi ville nu have fundet det mere hensigtsmæssigt, om ministeren havde ventet med at starte dette eksperiment, som trods bemærkningerne i forslaget for os at se smager meget stærkt af enhedsskole, indtil den nye folkeskolelov var kommet godt i gang. Så kunne vi have sikret os, at der var kræfter nok til det hele. Vi finder det også urimeligt, ligesom tidligere ordførere har gjort opmærksom på, at diskutere det 10.-12. uddannelsesår, så længe vi overhovedet ikke kender ministerens stilling eller regeringens stilling til de erhvervsfaglige grunduddannelser.

Jeg vil gerne benytte lejligheden til at sige, at det konservative folkeparti er modstandere af at forlænge dem på samme vilkår som nu. Vi kan ikke gå ind for, at man opretholder en lærlingeløn, vi går ind for, at de unge må have samme vilkår som alle andre under uddannelse med hensyn til økonomisk støtte.

Men det er nødvendigt at komme med den slags forslag, siger ministeren i samme interview på et spørgsmål, om det ikke er dristigt netop nu at fremsætte et så omfattende forslag. Det må vi jo affinde os med, og så må vi arbejde på at få ændret det, der er helt uantageligt for os.

Vi forstår udmærket godt bekymringen hos visse dele af erhvervslivet, bekymringen mange steder inden for de videregående uddannelser og blandt de unge, forslaget vedrører. Nu skal vi til at have slettet de skarpe skel imellem de boglige uddannelser, der traditionelt stiler mod en højere uddannelse, og de praktiske uddannelser, der fører ud i erhvervslivet, siges det, og det skal gøres ved at integrere uddannelserne.

Men de, der i forslaget søger oplysning om erhvervskompetence ad forskellige veje, bliver skuffet, de må nøjes med at konstatere, at de ikke skal undervises efter deres interesser og deres forudsætninger, men bare skal puttes i den fælles gryde og koges sammen efter nogenlunde samme opskrift. Hvordan man på den måde skal kunne engagere de unge, så de ikke bliver trætte og kommer til at kede sig, skal nok vise sig at blive et problem.

Det konservative folkeparti vil gerne være med til at øge uddannelsesmulighederne for de handicappede og dem, der forlader folkeskolen efter 9. eller 10. skoleår. Også vi anser det for yderst vigtigt at fastholde den fjerdedel, der hidtil er forsvundet ud af uddannelsessystemet.

Så står der i forslaget til beslutning, at uddannelsen skal virke tiltrækkende på disse unge. Ja men hvad skal det sige? Det får vi ikke spor at vide om. Vi kunne da godt have mange forslag om det, men jeg har nu ikke lyst til at komme ind i selve substansen, det er jo det principielle, det drejer sig om her ved førstebehandlingen.

Selvfølgelig stiller vi os også positive til bestræbelserne på at udjævne forskellen mellem yngres og ældres uddannelsesniveauer, men vi vil gerne advare mod at foregøgle folk noget, som virkeligheden måske ikke kan bære. Belært af erfaringerne fra folkeskoleloven må man i hvert fald have lov til at spørge: hvad med pengene og det tilstrækkelige og rigtigt uddannede lærerkorps, når der skal gaves over så meget på én gang? Det er jo end ikke lykkedes endnu